

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Služební poměr obchodních pomocníků úpadcových se vyhlášením konkursu na jeho jmění nezrušuje, nýbrž trvá dále až do projití řádné výpovědní lhůty, patří tudíž nároky takových zaměstnanců úpadcových za tento čas (od vyhlášky konkursu) k pohledávkám proti podstatě.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 21. srpna 1923 Rv I 194/23. Obchodní soud v Praze Cg I 479/21.)

X žaloval konkursní podstatu na zaplacení služného za čas od vyhlášení konkursu do projití zákonné doby výpovědní.

První soud žalobu zamítl s odůvodněním, že když správce podstaty výslovně do služebního poměru za masu nevstoupil a do měsíce z usnesení věřitelského výboru dal žalobci výpověď (§ 25. kon. ř.); třeba nebyla dle zákona, nýbrž předčasná, může žaloba škodu jemu vzešlou požadovati jen jako konkursní věřitel, žádným způsobem ale jako pohledávku podstaty dle § 46. č. 3. konk. ř.

Druhá stolice změnila nálež a odsoudila podstatu k zaplacení služného ode dne vyhlášení konkursu (12./9. 1921) až do 31. prosince 1921. Důvody: Ze vzájemného porovnání §§ 25., 46. č. 3. a § 51. č. 2. konk. ř. jde na jevo, že poměr služební zaměstnanců úpadcových vyhlášením konkursu se nezrušuje, nýbrž že trvá dále, že však zejména konkursnímu správci jest volno, aby ve lhůtě jednoměsíční ode dne vyhlášení konkursu poměr ten zrušil, avšak šetře zákonné neb smlouvené kratší lhůty výpovědní (§ 25. k. ř.) a že služební nároky zaměstnanců na dobu po vyhlášení konkursu připadající dle § 50. konk. ř. patří ku pohledávkám proti konkursní podstatě (§ 46. č. 3. konk. ř.). Konkurs vyhlášen byl 12. září 1921. Není sporno, že správce dal žalobci, který neměl ujednanou výpovědní lhůtu, dne 30. září 1921 ve smyslu § 20. zák. o obch. pom. výpověď šestinedělní. Přes to však dle předpisu nařízení ze dne 23. června 1921 č. 218 sb. se končil žalobcův poměr služební teprve uplynutím kalendářního čtvrtletí, tedy dnem 31. prosince 1921 (§ 25. konk. ř. a §§ 1. a 20. odst. 1. zák. o obch. pom.). Náleží tedy služební nároky žalobcovy za dobu od 12. září 1921 až do 31. prosince 1921 ku pohledávkám proti konkursní podstatě dle § 46. konk. ř. a musila ta k zaplacení jich dle § 124. a 47. konk. ř. býti odsouzena.

Dovolání správce podstaty zůstalo bez úspěchu. Důvody: Dle § 25. odst. 3. konk. ř. jest otázku, zda správce podstaty vstoupil dnem vyhlášení konkursu do stávajícího již služebního poměru mezi žalobcem a úpadcem, čili nic, řešiti podle zvláštních zákonných předpisů, tedy v našem případě — ježto není spornou povaha služby žalobcovy jako obchodního pomocníka, platí tu ustanovení § 23. zák. z 16. ledna 1910 č. 20. ř. z., jenž ustanovuje, že byl-li služební poměr zaměstnancem již nastoupen, vstupuje konkursní podstata vyhlášením konkursu do stávajícího služebního poměru, smlouvou s úpadcem založeného.

Ovšem může správce podstaty za podmínek § 25. odst. 1. konk. ř. smlouvou vypovědět, což právě v našem případě se stalo dne 30. září 1921. Poněvadž však výpověď nebyla dána 6 týdnů před koncem čtvrtletí, ukončil se nájemní poměr teprve uplynutím dalšího čtvrtletí, t. j. dnem 31. prosince 1921. (§ 20. odst. 1. zák. z 16. ledna 1910 č. 20. ř. z.)

Vstoupil-li však — jak vyliceno — správce podstaty dnem vyhlášení konkursu, t. j. 12. září 1921 do služebního poměru žalobcovy, pak ovšem jest nárok žalobcův na služné ode dne 12. září 1921 do zrušení poměru výpovědí tedy do 31. prosince 1921, pohledávkou proti podstatě ve smyslu § 46. č. 3. konk. ř. a posoudil tedy odvolací soud spornou otázku právní bezvadně.

ZE DNE.

Za dodatečně projednání pozůstalosti přísluší notáři odměna jestliže úhrn ná hrubá hodnota jmění pozůstalostního činí více než 2000 Kč. Rozhodnutí zemského soudu civilního ze dne 11. října 1923 č. j. N. III. 747/23/15.

Notář projednal pozůstalost, v níž hrubá hodnota činila 1465 Kč. Za projednání to nežádal odměny.

Dodatečně vyskytlo se jmění 543 Kč. Týž notář projednal uvedenou pozůstalost dodatečně a účtoval za vše pouze 30 Kč, ač byl oprávněn účtovat 50 Kč. První soudce nepři-

soudil notáři za dodatečně projednání nic, odvolává se na § 3. a 16. vládního nař. ze dne 11. května 1923 č. 102 Sb. z. a n. Notář podal rozklad případně stížnost. Soudce rozkladu nevyhověl a předložil podání jako stížnost zemskému civilnímu soudu v Praze. Ten rozhodl, že stížnosti se vyhovuje, naříkané usnesení se mění a notáři se přisuzuje za dodatečně projednání pozůstalosti částka 30 Kč. — Z důvodů uvádíme: Po názoru rekursního soudu stěžovatel má nárok na odměnu. § 3. cit. nař. ustanovuje, že hodnota rozhodná pro odměnu počítá se při projednání pozůstalosti podle hrubé inventurní hodnoty a při dodatečném projednání podle hodnoty jmění nově na jevo vyšlého. § 16. téhož nařízení pak ustanovuje, že nepřevyšuje-li hrubá hodnota pozůstalosti 2000 Kč, nemá notář jako soudní komisař nároku na odměnu za projednání. Výslovně ustanovení pro případ, jaký jest případ tento, totiž, že pozůstalost byla projednána na dvakrát, pozůstalostní jmění původně známé samo o sobě a pozůstalostní jmění později na jevo vyšlé, a dodatečně projednané rovněž samo o sobě nepřevyšují 2000 Kč, ale dohromady obnos ten převyšují, v cit. nař. není; soud rekursní však má za to, že hlavní vůdčí zásadou zákona bylo, aby při pozůstalostech a hrubou hodnotu inventurní přes 2000 Kč notáři, jako soudnímu komisaři dostalo se stanovené odměny, přiznati tuto odměnu jen tehdy, když všechno pozůstalostní jmění bylo najednou známo a projednáno, upíratí ji však, kdy bylo seznáno a projednáno sukcesivně, předpokládaje ovšem, že původně i dodatečně pozůstalost projednal týž notář, znamenalo by uplatnění vůdčí zásady ponechatí v šanc náhodě, nebo i úmyslnému zatajování všeho jmění pozůstalosti při prvotním projednávání se strany dědiců otevřítí dvěře dokořan a posuzovati oba případy v podstatě stejně ve skutečnosti každý jinak. Výsledek takový zákonodárce zajisté nezamýšlel. Proto nutno zajisté i při opětém projednání pozůstalosti týmž soudním komisařem hrubou hodnotu jmění se čítati a ze součtu vyměřiti poplatek a omeziti ustanovení § 3. cit. nař. o hodnotě dodatečně na jevo vyšlého jmění na případ, kde původní projednání neprováděl týž soudní komisař a nebo kde po připočtení dodatečného hrubého jmění ke hrubé hodnotě jmění z prvotního projednání nepřekročuje se mez pro určení poplatků za projednání rozhodná.

Notář podal stížnost z důvodů zásadních!

—y.

Notářsky ověřené plné moci. Okresní finanční ředitelství v Jičíně platebním rozkazem ze dne 21. II. 1923 č. B. A. P. 504 G. R. P. 1126/21 R. V. 14419/21 vyměřilo z prohlášení, jímž T. P. jako plnomocník České banky Union prohlašuje, že koupil části nemovitostí v Trutnově pro tuto banku — převodní poplatek z toho důvodu, že plná moc naň znející a datovaná dne 15. IX/1920 nebyla soudně, nýbrž jen notářsky ověřena.

Ku stížnosti notářem Dr. B. do tohoto platebního rozkazu podané a k zakročení notářské komory Pražské u ministerstva spravedlnosti, dalo zemské finanční ředitelství v Praze výměrem ze dne 18. října 1923 č. 11098:23 p. o. stížnosti místa a zrušilo tento platební rozkaz. Současně sdělilo ministerstvo financí, že povoluje, aby plná moc ověřená notářem byla při posuzování převodů podle bodu 6. písm. c) předběžných připomínek k sazbě popl. zák. ze dne 9. II. 1850 č. 50 ř. z. stanovena na roveň plné moci ověřené soudem.

Osobní. Pan ministr sociální péče jmenoval pana JUDra Aloise Zmeka, notáře v Praze, členem správní komise Všeobecného pensijního ústavu v Praze za účelem vedení správy tohoto ústavu dosazené na základě nař. vl. ze dne 13. září 1923 č. 529 Sb. z. a n.

Vládní osnovu nového notářského řádu obdržeti možno u sekretariátu notářské komory v Praze za poplatek Kč 30.

Zpráva o schůzi odboru »Praha« dne 27. října 1923. Předseda dr. Čulík. Rozhovor o osnově notář. řádu zahajuje jednatel dr. Černý studii o tom, v čem se osnova minist. liší od osnovy pražské komory notářské jednak prospěšně jednak neprospěšně. Debata se účastní kolegové Ebenstreit, Ponec, Lepšík ml., Lepšík st., Kepler, Heina, Černohorský, Maneth, Pavlíček, pres. Batěk, Čulík, Černý. Spolek kandidátů nepředložil své požadavky Spolku našemu, což se stalo nedorozuměním.

Pan pres. dr. Batěk podává zprávu o jednání delegace notářské komory pražské (dr. Batěk, dr. Čulík, dr. Černý) v ministerstvu a nastiňuje situaci notářského stavu u nás i v cizině, probírá přednosti vládní osnovy a naznačuje, jakou politiku stav má činiti nyní i v budoucnosti. Pan dr. Batěk měl velmi šťastný den. Večer stal se skutečně svátkem. Litujeme těch, kteří nebyli přítomni. Mluvil vůdce stavu a Mistr, mluvil

z bohaté své zkušenosti a hluboké teoretické znalosti otázek s notářským stavem souvisejících.

Usneseno postarati se o větší místnost.

—ý—

Z odborných listů.

Notariats-Zeitung, odborný časopis německých kolegů v Republice v čísle 10. z roku 1923 zaujímá naprosto odmítavé stanovisko k návrhu notářského řádu předloženému ministerstvem spravedlnosti, prohlášeje návrh za dílo »přímo monstrosní, příštipkářské, smířlivé se duchu pokroku bez porozumění potřebám obchodu a obyvatelstva«. Na konci referátu pak praví, že pro něho jest jediným podkladem schopným pro diskusi o novém notářském řádu návrh vypracovaný »Spolkem československých notářů«, jenž byl ministerstvu předložen a ministerstvem pro unifikaci schválen.

Česká advokacie v čísle 8. vzpomíná ve vřelém článku Dr. Valenta šedesátiletý Dra Eduarda Körnera, nynějšího presidenta nejvyššího kontrolního úřadu, jenž jako advokát a president advokátní komory pražské vždy bojoval za práva svého stavu slovem i písmem a osvědčil se jako vynikající průkopník naproste autonomie stavu. K tomuto projevu se připojujeme, uznávajíce zásluhy Dr. Körnera nejen pro stav advokátní ale jako předsedy nejvyššího kontrolního úřadu. — Dr. Löwenbach tamže pojednává o »nucené licenci v čl. právu autorském«, jež dostala se do návrhu nesprávným překladem § 22. a násl. německého zákona z r. 1910. V otázce té dle jeho názoru nejedná se o zájmy autorů, naopak jejich práva mají být podrobena nucené expropřiaci cizího gramofonového průmyslu na úkor našich autorů. — Dr. Králík pojednává o návrhu knihovního zákona.

Věstník ministerstva spravedlnosti v č. 9. opětně upozorňuje, že pohledávky advokátů, notářů atd. promlčí se nejdříve dnem 1. dubna 1924 a lhůta ta více prodloužena nebude.

Index ke Sbírce zákonů a nařízení za dobu od 28. října 1918 do 30. června 1923 objednatí možno za 10 Kč (i s poštovným) ve Státní tiskárně v Praze III., Karmelitská 6. — Index jest sestaven podle týchž zásad, jako věcné reistříky jednotlivých ročníků sbírky. Pro snadnou a rychlou orientaci rozříděny jsou normy abecedně dle hesel, jež volena co nevhodněji a v počtu co největším. Uvnitř téhož hesla tvoří každý předpis samostatný odstavec, starší předpis uveden jest vždy před normami pozdějšími. Ke každé normě připojeny bezprostředně předpisy jí provádějící, doplňující, pozměňující nebo jí rušící, čímž usnadněno zjištění, zda a pokud ten či onen předpis nepozbyl snad již platnosti.

Elaborát práva dědického. Ježto jest naléháno na nové vydání práva dědického, žádá ministerstvo spravedlnosti, aby byly předběžně přihlášky na právo dědické zaslány k záznamu presidiální kanceláři ministerstva spravedlnosti do konce listopadu 1923, aby mohlo býti rozhodnuto o novém vydání. Cena bude činití, přihlásí-li se dostatečný počet interesentů, 7—8 Kč za výtisk. Zbývající elaboráty, totiž právo rodinné a druhá část práva obligačního, vyjdou tiskem ještě tohoto roku.

Spolek kandidátů notářství, odbočka Brno

koná dne 2. prosince 1923 o 10. hod. dopol. v akciovém pivovaru v Přerově svoji měsíční schůzi.

Vzhledem k důležitému jednání účast členů nutná.

V Brně v listopadu 1923.

Dr. Stanislav Bílek,
t. č. jednatel.

Dr. Eduard Liska,
t. č. starosta.

Pozvání

k měsíční schůzi odboru »PRAHA«, Spolku notářů československých, která konati se bude v sobotu dne 1. prosince 1923 o 6½ hodině večerní v hotelu »Paříž«, Pařížská ul. č. 1 (přízemí v levo — zelený sál).

Pořad:

1. Přednáška p. Dra. Emericha Fialy, notáře v Praze: »O osnově knihovního řádu«.
2. Rozhovor o věcech stavovských a řešení praktických případů.
3. Volné návrhy.

Hosté členy uvedení jsou vítáni.

Za odbor »Praha«, Spolku notářů československých:
Dr. Václav Černý, jednatel. Dr. Jar. Čulík, starosta.

Moravsko-slezský odbor

Spolku notářů československých bude konati dne 2. prosince 1923 o 10. hodině dopol. v místnostech akciového pivovaru v Přerově svoji řádnou valnou hromadu s následujícím pořadem:

1. Čtení zápisu poslední valné hromady.
2. Zprávy činovníků (starosty, jednatele, pokladníka a revízorů účtů).
3. Volby.
4. Rozhovor o případech z praxe.
5. Volné návrhy.

Nesejde-li se v ustanovenou hodinu dostatečný počet členů, bude se konati o hodinu později druhá valná hromada, která bude rozhodovati bez ohledu na počet přítomných. (§ 10. stanov.)

V Brně v listopadu 1923.

Dr. Stanislav Bílek,
t. č. jednatel.

Dr. Emanuel Liska,
t. č. starosta.

Konciumenta

dobrého tabularistu, přijme notářství v Lomnici n. Pop.; nastoupiti možno ihned.

Konciipient

možno-li s notářskou neb advokátní praxí přijme se ihned ve venkovské not. kanceláři blíže Prahy. Nab. s udáním podmínek do adm. t. l. pod zn. »K. F.«

Místo konciumenta

hledá kand. not. s 2½letou soudní praxí, soud. zkouškou a ¾ r. praxí notářskou v Praze. Nab. pod zn. »Praha vítána« do adm. t. l.

Jako vedoucí kanceláře (solic.)

s I. kanc. a list. zkouškou, vícelet. soudní (list.), advokátní a notářskou praxí, úplně samostatný a spoleh. pracovník, písař na stroji, konceptní síla, zručný tabularista i v soud. komisiariátu, dobře doporučený, hledá místo na venkově v Čechách, na Moravě, pak kdekoli; nastoupiti může dle dohody. Lask. nab. pod »Samostatný pracovník a zástupce chefa« do administrace t. l.

Mundantka

s 3 r. praxí u venk. notářství, písařka na stroji, hledá místo ve Velké Praze. Lask. nab. pod znač. »Pilná« do adm. t. l.

Kondiční odbor

Spolku čsl. kandidátů notářství pro Čechy převzal Josef Schlumperger, kand. not. v Říčanech. Na odpověď budíž zaslána známka.

VEŠKERÁ ODVĚTVÍ POJIŠŤOVACÍ

SLAVIA

VZÁJEMNĚ POJIŠŤOVACÍ BANKA
V PRAZE II.

HAVLÍČKOVO NÁMĚSTÍ Č. 978.